

τὰ σύννεφα, λουσμένος καὶ δροσερὸς στήν ὥμορρην ὥρα.

Σε λίγο ἔφτασε ἡ ἀστυνομία, μ' ἓναν παπᾶ. "Ἀνοιξαν τὴ πόρτα, δύο μόρτηδες μαζί με τὸν Γιάννη τῆς Χατζίνας ἐμπήκαν μέσα κα' ἔβγαλαν τὸν πεθαμμένο ἀπάνω σ' ἓνα φορεῖο καὶ τὸν ἀκούμπησαν ὅξω ἀπὸ τὴν πόρτα. Ὁ παπᾶς εἶπε ἀπὸ μακρὰ τὰ γράμματα τῆς ἐκκλησίας, μέσα στὸ ἐλαφρὸ ψυχάλιστα καὶ στὰ παιγνιδίσματα τοῦ ἡλίου. Οἱ γυναῖκες εἶχαν ζυγώσει στήν ἀλτάνα καὶ ἄρχισαν νὰ θερίζουν τὰ τριαντάφυλλα. Ὅταν ἐτελειώσει ὁ παπᾶς τὴν εὐχὴ κα' ἐκούνησε τὸ θυμιατό, σμίγοντας τὴ δυνατὴ μυρωδιὰ τοῦ λιθανιοῦ με τὴν λάγνα μυρωδιὰ τοῦ χόματος καὶ τῶν τριανταφύλλων, οἱ γυναῖκες ἐζύγωσαν φοβισμένες καὶ σκόρπισαν ἀγκαλιές ἀπὸ τριαντάφυλλα ἐπάνω στὸν πεθαμμένο.

— "Ἐτσι τοῦπρεπε, εἶπε σιγὰ μ' ἓνα πονηρὸ χαμόγελο ἡ φουρνάρισα. Στὰ νηᾶτα του καὶ στὴ καρδιά του.

— Σὰν Ἐρωτόκριτος ποῦ ἦταν, ἐπρόσθεσε ἡ χοντρή ἡ ἀλλοίθωρη. Μόνον ἡ ἀγαπητικιά του ποῦ τὸν ξέχασε. Οὔτε φάνηκε νὰ κλάψῃ τὸν καλὸ τῆς.

— "Ε! ἔτσι εἶνε ὁ κόσμος. "Ὅσο ζῇ κἀνένας . . . εἶπε πάλι ἡ φουρνάρισα ἀναστενάζοντας πονηρά.

Οἱ μόρτηδες ἐσήκωσαν τὸ φορεῖο σκεπασμένο ἀπὸ τριαντάφυλλα, ὁ παπᾶς ἐτράθηξε μπροστὰ ψέλνοντας χωρὶς ὄρεξι, μέσα στὴ ψυχάλα καὶ ὅταν οἱ τελευταῖες ψαλμωδίες ἐσβύσθηκαν πέρα στὸ μονοπάτι, οἱ ἄσχημες μυροφόρες ἔκαναν πάλι τὸ σταυρὸ τους κα' ἐσκόρπισαν, με πονηρὰ χαμόγελα.

*
"Ἐτσι ἐπέθανε μιὰ νύχτα τῆς ἀνοιξέως καὶ ἔτσι ἐθάφτηκε σκεπασμένος ἀπὸ τὰ εἰρωνικά τριαντάφυλλα τῶν κακῶν μυροφόρων, ὁ ἄνθρωπος ποῦ δὲν ἐγνώρισε ποτέ του γυναῖκα κα' ἐπλάγιαξε πάντα ἀγκαλιὰ με τὸ φεγγάρι καὶ μιλοῦσε πάντα τίς νύχτες με τὸν ἄερα ποῦ ἐσφύριζε στὶς χαραμίδες τῆς στέγης του.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Συμβουλή

Μάθετε νὰ χαιρετᾶτε πάντοτε τοὺς φίλους σας με τὸ μεῖδιμα εἰς τὰ χεῖλη. Ἐχουν ὅρκετάς ρυτίδας εἰς τὸ μέτωπον καὶ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τοὺς ἐνοχλῇτε με τὰς ἰδικὰς σας.